

בבית המשפט השלום

בתל אביב

ת.א. 67621-06-18

ח'ים רמון ת.ז 008699993

באמצעות ב"כ עוה"ד ליאור אפשטיין ו坎坷'

מרחוב דרך מנחים בגינן 55 תל אביב

טל': 03-5650001 פקס: 03-5650000

התובע

office@ne-law.com

-ג"ד-

הדר שגיא ת.ז 203577689

באמצעות עוה"ד יוחאי שלמה ו/או עו"ד יותם שלמה

מרח' מיקוניס 3 תל אביב

טל 036397585 פקס 036397203

הנתבעת

yohayslomo@gmail.com

כתב הגנה

הנתבעת מתכבד להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב הגנה בمعנה לכתב התביעה שהוגש על-ידי
הנתבע בתיק שבគורתה.

הנתבעת תהיה מיוצגת כאמור בគורתה וכתובת להמצאת כתבי-דין במשרדי ב"כ.

כללי

1. בפתח הדברים יאמר:

א. כי אין ממש בתביעה, התביעה נועדה להלך אימים על סטודנטית אשר בקשה
לקיים את חובתה כלפי חברוותה בתא הסטודנטיות, הביעה את דעתה, והביעת
מחאה לגיטימית שלה ושל חברוותה.

- ב. התביעה נועדה לגרום להשתקת הסטודנטיות ומהוות פגעה בזכות חופש הביטוי. תביעות להשתתק מחה לgitימית זכות לביקורת בפסקה ובספרות וידיעות (Strategic lawsuit against public participation) SLAP בקיצור.
- ג. התובע עושה שימוש לרעה בהלכי משפט, במקומות להתמודד עם המוסמכים לתן החלטה להעסקתו באוניברסיטה הוא בוחר לנסות לפגוע בחוליה החלה שלא מוסמכת להחליט.
- ד. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי התובע הורשע בעבירה מין. ראה הכרעת הדין ת.פ 5461-06 (להלן "התיק הפלילי").
- ה. משמעות המונח "ערין מין" זהה למשמעות המילולית שלו. כך, המונח מוגדר גם באתר כל זכות: "ערין מין הוא אדם אשר ביצע עבירה הקשורה במיניות"
- ו. המעשה שהתווע הורשע בגין לא נמק גם לאחר שריצה את עונשו. גם התיישנות משפטית לא יכולה למחוק אותו, ברור שחוופש הביטוי, שהוא זכות יסוד, גובר על התיישנות משפטית ולהבדיל, כפי שידוע, שהתיישנות לא יכולה למחוק חוב.
- ז. הנتابעת לא ניסחה את המכתב, נספח 1 לכטב התביעה, והיא קיבלה אותו, באמצעות המיל, כשהוא ערוץ ומנוסח על ידי סטודנטיות חברות לתא אשר ביקש כי תא הסטודנטיות יפעל בשם להגשת מחותם והעברת המכתב למכתבבים. הנتابעת לא ערכה שום שינוי בתוכן המכתב, היא לא שלחה אותו למכתבבים ולא לאמצעי התקשרות.
- ח. התובע השתמש בתקשות לרעה, כך, ככל הידוע לנتابעת, התובע לפני שמסר את כתוב התביעה לנتابעת, הוא מסר את כתוב התביעה לאמצעי תקשורת. התובע משתמש בתקשות לטובת עניינו בתיק זה, נראה כי הוא עשה זאת כפי שהשתמש בתקשות בהליך הפלילי וביהם"ש הנכבד התקיחס לחומרת הדברים בסוף הדבר בהכרעת הדין.
- ט. התובע בדומה לויתן אשר איבד את הלכה שלו, נשאר בודד, רודף אחרי דג קטן בתקווה להוועש ממנו וליצר ממנו קולות חוזרים.
2. הנتابעת סטודנטית שנה שלישית, חברה בתא סטודנטיות ושימשה כיו"ר בפועל של התא. התא לקידום נשים באוניברסיטה תל אביב (להלן "התא"), אשר מטרתו, להוות מרחב בטוח עבור סטודנטיות, ופעילותו להיות כתובת לסטודנטיות שתפננה לקבלת סיוע בנושאים שונים, התא מקדם את הסיוע לסטודנטיות, באמצעות שוניים כמו למשל: פניה להנהלה, פעולות הסברה, סמינרים וכדו' הכל גם על מנת לקדם נשים באקדמיה.
3. בזמן הרלוונטי לתביעה, הנتابעת מלאה תפקיד היי"ר הזמני בפועל של התא, היא החליפה את מרגלית לנק כ"ירית" ת בפועל" בתחלת סמסטר ב', בשנה"ל הקודמת, כיוון שמרגלית השתתפה בתוכנית לימודים בין"ל בערבה ולא יכלה לשמש כיו"ת עצמה.

- .4. ביום 1 במאי 2018 או בסמוך לו, סטודנטית מדעי המדינה, החבורה בתא, שלחה מסר, בקבוצת הोצאף של התא, לפיו יוסי שיין, ראש החוג, סיפר להן בקורס שהוא מלמד, שבשנת הלימודים הבאה התובע, מר חיים רמוון, אמרור להעבר קורס בחוג ו"מומלץ להירשם". הסטודנטית שאלת הנהלת התא מה אפשר לעשות במקרה זה, כדי למנוע מהתובע להעבר את הקורס. חברות של אותה סטודנטית ייעזו לה לשלוח מכתב לראש החוג, לדיקאו ולראש הפוקולטה למדעי החברה ואף סייעו לה לנשח את המכתב.
- .5. כך, נוסח מכתב מסוות לסטודנטיות החברות בתא, הועבר לנتابעת לעיון אף נשלח המכתב, שצורף כנספה "1" לכתב התביעה, לגורמים רלוונטיים באוניברסיטה, אך לא על ידי הנتابעת אלא, על ידי מי מהחברות בתא.
- .6. אין במכtab כל כוונה לפגוע בשמו של התובע אלא לציין עובדות שהיו ידועות לכל הציבור והסטודנטיות חשבו לנכון שהנהלת האוניברסיטה צריכה לקחת בחשבון את אותן עובדות לפני שהיא מעסיקה את התובע כמרצה של סטודנטיות צעירות.
- .7. מעת היודע לתובע על אודוטו אותו המכתב נראה שהתובע הפעיל את כל קשריו התקשורתיים כדי להעלות את הנושא, לפרסם אותו ולנסות לפגוע בנتابעת על ידי הילוך איומים, איום בתביעה, מעשים שהתובע המשיך גם אחרי הגשת התביעה, שלכל הדעות אין לה מקום.
- .8. התובע הגדיל לעשות עת שהעביר את כתב התביעה, במלואו, לתקורת בטרם מסר אותו לנتابעת.
- .9. נראה **שההפרסם העיקרי של מכתב היו התובע ואט התובע חשוב שנגרם לו נזק מפרסום הרוי הוא צריך לבוא בטרוניה כלפי עצמו בלבד**.
- .10. מוכחות בזה כל טענות התובע שבכתב התביעה על נספחים, למעט טענות שהנتابעת מודה בהן במדויק בכתב הגנה זה. בכל מקום בכתב הגנה זה בו מוכחש האמור בכתב התביעה, ולאחר מכן מופיע פירוט טענות הנتابעת, אין בפירוט הטענות כדי לגרוע מכליות ההכחשה.
- .11. הגשת התביעה נעשית בחוסר תום לב מובהק, מצד התובע, תוך ניסיון להתעשר על גבה של הנتابעת ולכל הפחות להסביר לה נזק כלכלי כך שתימנע מביקורת ציבורית. אף שהתובע אומר בראיון תקשורתני כי, לאחר הגשת התביעה שאם הנتابעת מתנצל הוא לא יתבע, **אם יזכה הוא יתרום את הכספי להעצמת נשים**, מתחדר ללא אבק זכות שבדין. אפשר לומר לתובע ראשית פעילותך רק גורמת לך נזקים שלא היו נגרמים אילולי אותה פעילות ובנוסח כפי שנאמר "**אל יתהלך חוגר כפתח**", לא נראה שביהם"ש יפסוק פיזוי ככלשהוא לתובע וכמובן שמוס ארגון נשים לא יסכימים לקבל פרי ביאושים.
- התיחסות הנتابעת לסעיפים התביעה:**
- .12. כל טענה או עובדה הנטען או מואזכור בכתב הגנה זה, נתענת באופן מצטבר, משלים או חילופי, לכל טענה או עובדה אחרת הנכללת בו, הכל לפי תוכן והקשר הדברים.

13. אין בהעלאת טענה או באזכור עובדה בכתב הגנה זה, כדי להבהיר את נטל ההוראה מהתובע, בכל עניין שבו היה מוטל עליו נטל זה אלמלא טענה הטוענה או אזכורה העובדה.

14. התנהלות של התובע, כפי שתואר בהרחבה בהמשך, אינה מותירה ספק, כי בחר לפועל בדרך שאינה רואה, וממניעים בלתי ראויים, תוך שהוא גורר את הנتابעת להתדיינות מיותרת זו.

15. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף א.1. בכתב התביעה, ובמבייל פגוע בנסיבות ההכחשה תוסיפ ותטען הנتابעת כי התובע מיחס לנتابעת יכולות עצומיים וכי הוא מיחס לעצמו פגיעות של חסר יישע, הנتابעת לא הכירה ולא מכירה את התובע אישית ואין לה דבר נגדו, הנتابעת, ביחיד עם חברותיה לתא, רק מבקשת למחות על העסקת, אדם אשר הורשע בעבירות מין, במוסד חינוכי תוך מגע קרוב עם סטודנטיות צעירות. לנتابעת אין יחסים עם התקשרות, בעוד הנتابע הוא המקשר, כך ככל הידוע לנتابעת אשת הנتابע עיתונאית בכירה העורכת את "ליידי גלובס" הנتابעת לא יזמה כל פניה לתקורת וגורמי תקשורת הם שפנו אליה כנראה בעקבות ראיונות שהתובע ערך, או עקב פעילויות אחרות הקשורות לתובע.

הнатבעת לא מנסה להסתתר, הנتابעת היא אכן הייתה הי"ר בפועל של התא.
הнатבעת מסכימה עם האמור במכtab ו מבהירה כי: כל שנאמר במכtab הוא כי התובע עבר עבירות מין, את הכנוי עבריין מין במכtab יש לראות בהקשר הנכוון, ועל כך אין מחלוקת כאמור לעיל.

לнатבעת אין כל עניין עם שמו של התובע.

16. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף א.2. ובמבייל פגוע בנסיבות ההכחשה תוסיפ ותטען הнатבעת כי אין ממש בטענה וכי אין ולא היה לנتابעת כל רצון לפגוע בתובע, כאמור בסעיף זה וכן בסעיפים אחרים שבכתב התביעה.

17. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף א.3. ובמבייל פגוע בנסיבות ההכחשה תוסיפ ותטען הנتابעת, כי המקשר מבין התובע והнатבעת הינו התובע והוא זה שעושה שימוש נרחב בתקורת כדי לפגוע בנتابעת ולאיים עליה. הטענה כי נמנע מהתובע להתגונן בתקורת אין לה מקום בהתחשב בנסיבות סביבתו של התובע. אך נראה כי שכרו יוצא בהפסדו כפי שארע לו בהליך הפלילי. לנتابעת אין גישה קלה לתקורת למעט לפיסבוק. אדם שכיהן בשורה של תפקידים בכירים ביותר, כולל שר במדינת ישראל, הטוען כי סטודנטית היא מקשרת לתקורת – לוקה בחומר הבנה של יחסיו הכוח בין לנtabעת.

18. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף א.4. ובמבייל פגוע בנסיבות ההכחשה תוסיפ ותטען הנتابעת, כי הפניה במכtab פתוח בפייסבוק, נועדה להראות לתובע כי פניה ופני חברותיה גלויות, מאחר ונאמר לה, מאיש תקשורת, כי התובע מבקש לקבל את מספר הטלפון שלו,

דבר שבתוֹךְ 10 שנים ניתן לאתר, וכי היא הנتابעת מסכימה להדברות עם התובע ובמקרים הידברות התובע מיהר להגיש תביעה מופרכת זו.

19. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף א.5. וambilי לפגוע בנסיבות ההכחשה נוספת ותטען הנتابעת, שוב תיאורים דрамטיים חסרי בסיס, אין דבר שיקרי בכך כי התובע ביצע עבירה מין. מצב של פער כוח ברורים, התובע הורשע. לא מדובר באירועים עולומים. זאת ועוד, לא נראה כי דמו של התובע כה דليل ולא במקרה אפשר לשפוך את דמו בוודאי שהנتابעת וחברותיה אין ולא היה להן עניין לפגוע בתובע, למעט הגשת המכחאה בנושא העסקתו עם סטודנטיות.

20. לעניין טענותיו העובdotיות של התובע הנتابעת תפטעם כדלקמן.

21. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף 7 וambilי לפגוע בנסיבות ההכחשה נוספת ותטען הנتابעת כי, התנהלות של התובע בעניין זה לא מגלת כי התובע אדם הוגן למרות שלפני עניין זה לא הייתה לנتابעת דעתה על הגינותו של התובע. ככל הידוע לנتابעת, מtopic פרסומיים, התובע נשוי פעמיינית וכי יядיו הם מנישואיו הראשונים, בנושא המוניטין ככל הידוע לנتابעת התובע אכן היה איש ציבור, אך טיב המוניטין שלו נראה מוטל בספק, הדעות על כך חולקות.

22. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף 8 מחוסר ידיעה.

23. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף 9 וambilי לפגוע בנסיבות ההכחשה נוספת ותטען הנتابעת, הנتابעת הייתה י"ר התא בפועל, הנتابעת איננה מנהיגה אלא פעולה מול הגורמים הרלוונטיים, כי"ר בפועל, עבור חברותתה. נבקש להזכיר כי לכל אדם זכות למחות וזכות להביע את דעתו חופש הביטוי הינו זכות יסוד.

24. הנتابעת מכחישה את האמור בסעיף 10 וambilי לפגוע בנסיבות ההכחשה נוספת ותטען הנتابעת כי לא כל אדם בישראל עוקב אחרי מעשייו או מהדליו של התובע במיחוד לא בעניינים משפטיים, נסיבות הרשותו של התובע בתיק הפלילי, כתובות בהכרעת הדין, וניתן להביא מספר ציטוטים, לדוגמה, מהכרעת הדין כפי שפורסםם, כדי להציג את חומרת האירוע:

א. תחיליה יש לציין כי כל הטענות של הנ抬起头, החיליל הצעירה, התקבלו על ידי ביהם"ש. כפי שאומר ביהם"ש הנכבד, "אמינות המתлонנת איננה מוטלת בספק" (סעיף 10.א. להכרעת הדין)

ב. התובע, בהיותו שר במשרד ישראל ובטרם דין בנושא רגש שהוביל למלחמה מצא לנכון לפעול כפי שפועל ולבצע עבירות מין, דבר שלכל הדעות לא יכול להראות על אופי של אדם הוגן ובעל חוש אחריות.

ג. "למתلونנת לא הייתה סיבה לפגוע בנאים" (סעיף 10.ח. להכרעת הדין) כך גם בעניינינו.

ד. "כמו קודם, גם כאן מיהר הנאשם להרוחיק עצמו מר奧ע שעלו לסתבו, גם אם הדבר כרוך בעיות העובדות. מכל מקום, ברוי לנו שאין מדובר בשקרים או בבדיקות שהפריחה המתלוננת, ועל כן, הצגתה בשקרנית מורה על מוגמו הברורה של הנאשם להכפייש את שמה ולהתעליל בה דופי ובה בעת להתנער ממשמה. דווקא מוגמה זו מצביעה על תחושת אשמה ברורה של הנאשם."
(מתוך סעיף 26 ג. להכרעת הדין בסיפא)

ה. "לא ב כדי מתאר הנאשם את נשיקת האופן עמו ומעורפל משהו, וזאת כדי להרוחיק עצמו מהעברית."

"פיו של הנאשם לא נפתח מעצמו, אלא אם רצה בכך. לשונו של אדם אין חיים مثل עצמה וזה אינה יוצא מפיו בלי שהתכוון לכך. שימוש בלשונו תזוז כדי נשיקה הינה פעולה מודעת ועם כוונה בצדיה. הטענה של הנאשם ש "AINO ZOKER . . ." "...ואולי הלשון נגעה בשפטאים . . ." הינה לא יותר מאשר היתרונות לשמה." (מתוך סעיף 10 ה.)

ו. "נסיבות אלה מביאו, בצויר העובדה שנקבעה במצבה, לפיה ביצע הנאשם את אקט נשיקת במפתחו, כשהתפס בפניהם של המתלוננת ונשק לשפתיה תזוז החדרות לשונו לפיה, מרוחיקות את האפשרות שהנאשם טעה טעות בינה ביחס להסכםת של התלוננת לנשיקה, ומורה על כך שהנאשם היה אديיש לשאלת אם קיימת הסכמה אם לאו. הוא לא הקדים לה מחשבה ונטל סיכון חשוב, כי ההסכם אינה נטוונה." (סעיף 36 להכרעת הדין)

ז. "נשיקה בפה עם הלשון בניגוד להסכם, הינה עבירה מין במובהק שאינה צריכה הוכחה. לא בהטרדה מינית עסקינו, לא בתחום האפור עסקינו ולא בתחום הדמדומים, אלא במעשה פולשני, פוגע ומשפיל." (סעיף 39 להכרעת הדין)

ח. "בית המשפט אינו יכול לעצום את עיניו ולסקור את אוזניו מהראיות שהובאו, וудי ההגנה, בכלל זה; וכיוון שהתרשםנו, כי הנאשם לא דבק באמת, הרי שאיננו יכול לחסוט בצללה של ההגנה מחמת הצדק בשדיינו אינן נקיות." (סעיף 91 להכרעת הדין)

ט. "לסיכום של דברים, לאחר בחינה ובדיקה של כל הראיות, מצאנו שדבריה של המתלוננת הינם אמת לאmittah.

לעומת זאת, מצאנו שהנאשם לא דבק באמירת אמת, ניסה להסביר את האש ממנה והלאה, המיעיט וצמצם את מעשיו ואת אחוריותו, ומנגד, הגיזם והפריז באשר לחלוקת של המתלוננת, עיוות וסילף את העבודות בذرך מתוחכם ומתחכמת.

לאור זאת, אנו קובעים, שהמתלוננת לא פלירטטה עם הנאשם, לא יזמה את נשיקת ולא הסכימה לה.

אשר על כן, החלטנו להרשיע את הנאש**ם** בעבירה המוחסת לו.

95. במשך חודשים, מהשלבים הראשוניים של החקירה ועד הלום,
הנתבעת הייתה מושأ להכפות מצד גורמים שונים שלא הכירו את
העובדות כהוינו, עדשה "חשופה בצריך" בלי יכולת להתגונן.

דבר מדברי הבלע שכונו לפניה לא היה בואמת. מדובר בצעירה איכוטית,
ישרה, לא "פלרטנית" ולא קלת דעת.

(ההדגשות קיימות במקור.)

25. קשה להפריז בחומרת מעשיו של התובע כפי שמתוארים בתיק הפלילי.

26. הנתבעת לא מכחישה את הנאמר בסעיף 11 לכתב התביעה, אך תוסיף ותטען כי הקביעה שלא קיים קלון נבעה מכך שביהם"ש הנכבד התחשב בתובע כדי שהתוועד ימשיך פעילותו במשלה. הנתבעת עוד תוסיף כי אילו האירוע היה בימים אלה בוודאי שגורז דין היה שונה בתכלית, דהיינו, היו מחומיירים עם התובע עשרת מונימ. עוד תוסיף ותטען הנתבעת כי אין בקביעה שלא היה קלון כדי להמעיט מחומרת המעשה הפלילי של התובע כמתואר בהכרעת הדין.

27. הנתבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 12 לכתב התביעה, הנתבעת תוסיף ותטען כי ככל הידוע לה המינוי שקיבל התובע לאחר הרשעה היה עקב מעמדו הפוליטי ותוך התחשבות בכך, שוב אין בכך כדי להמעיט מחומרת המעשה, העובדה היא כי התובע לא שב להיות שר משפטים, אם כך, אולי התובע לא ראוי לשמש מרצה לסטודנטיות צערות.

28. הנתבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 13 לכתב התביעה, הנתבעת תוסיף ותטען כי ביהם"ש חוזר על הנسبות אך הנسبות אינן קלות אלא חמורות מאוד גם שם לא בוטלה הרשעה ולא שונו העובדות החמורות של המעשה כפי שנקבעו בהכרעת הדין.

סעיף ב.2.

29. הנתבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 14 לכתב התביעה, הנתבעת תוסיף ותטען כי התייאור בסעיף מעיד על הדמיות המיותרת בה מציג התובע את טענותיו בכתב התביעה. התובע העצים את חשיבות המכתב בכך שהוא רץ לתקורת, "רץ לספר לחברה" ופרסום בהיקפים גדולים את דבר המכתב, כפי שמבוטא במאמרם בתקורת, "פגעו לו במועדון" מאמר של העיתונאי דרוקר בהארץ, מאמר של המשפטן העיתונאי ברוך קרא "مسכן רמוון, ממש מסכן" מיום 2.7.18, מסר את כתב התביעה לעיתונות לפני המסירה לנتابעת. מרבית הכתבות אינן תומכות ברמוון ו מרבית המשפטנים סוברים כי רמוון שגה בהגשת התביעה, בכך כותב מר ברוך קרא במאמרו:

"לב המכחאה היה הביטוי "ערביין מין", שblend הגיש רמוון תביעה דיבה נגד הסטודנטיות. האם רמוון הוא ערביין מין, כפי שהן כינו אותו? לפי מיליוןaben שושן ערביין הוא מי שביב עבירה, אבל בוואו נניח שזאת דמוגניה ולא הוגן

לכנות כך אדם שהורשע רק פעם אחת בחייו. האם גם נסכים, למשל, שליוועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבלייט יש עילה לتبיעת דיבה על כך שמכנים אותו בכיכר "עבריין", או "היועץ המשפטי לממשלה", יותר מאשר רמון שהורשע "בעיריה?"

ועוד כהנה וכחנה.

30. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 15 – 17 כולל לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי:

א. כפי שנאמר, הנتابעת לא שלחה במיל את המכתב, אשר קיבלה מחברותיה כשהוא ערוץ וכתוב, היא לא שינתה בתוכנו או באופן עיריכתו מאומה, למכותבים. חברה אחרת מהתा שלחה את המכתב להנהלה.

ב. הנتابעת מעורבת בנושא המכתב מעצם הייתה הי"ר, זמנית, בפועל של התא.

ג. במכtab אין זדון.

ד. במכtab מובעת מהאה לגיטימית וחששות לגיטימיים.

ה. במכtab מצוינות עובדותאמת, כאמור אין מחלוקת כי התובע עבר עבירת מין.

ו. הביטוי או הכינוי במכtab עבריין מין בהקשרו במכtab מבטא את העובדה כי התובע עבר עבירת מין בעבר.

ז. בשלב זה הגורמים המכוטבים לא השיבו לתא ולא לנتابעת, לא התייחסו למכtab.

ח. הנتابעת לא הפיצה את המכתב לתקורת ולא מענה אותו לשום גורם.

31. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 18 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, התא, תא הסטודנטיות באוניברסיטת תל אביב איינו גוף נעלם, אלא גוף חי ונושם, ומונה שירותות חברות, כפי שקיים, תאים רבים ברחבי הארץ עם מטרות דומות: תא יפואיות, תא ירושלמיות, תא בין תחומיות ועוד.

32. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 19 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, כי אין כל אמת בנטען גם בסעיף זה כן תוסף הנتابעת כי:

א. כאמור הנتابעת לא כתבה ולא נסחה את המכתב.

ב. אין במכtab קביעה רף גבואה, בוודאי לא ביום אלה בהם די לטעון כי לפני 15 שנה אדם כלשהו עשה מעשה כזה או אחר שיש בו היבט מניידי, לטען כלפיו שהוא עבריין מין, לא שהנתבעת מקבלת תפיסה זו אלה שבמקרה דן התובע אכן עבר עבورو עבירת מין.

- ג. אין במכتب לא בלע, לא זדון לא כוונה להכחיב ולא כמתואר בסעיף.
- ד. במכتب דברי אמת.
- ה. אין במכتب כל כוונה Lagerom לנזק קלשו ל佗בע.
- ו. אין לנtabעת כל סמכות החלטה אך יש לה הזכות יסוד לחופש ביתוי, להביע מחראה כלפי הנהלת האוניברסיטה אשר שלה הסמכות ובפני הציבור.
- ז. בוודאי שאין לנtabעת כל יכולת להרחיק את התובע מהציבור, הרי שככל המידע לנtabעת מדובר בתובע הקשור גם דרך זוגתו.
33. בסעיף 20, האמור במכتب המצורף לא מוכיח אכן אמור, אך הפרשנות של התובע כאמור במכتب לא נכוна ולא מקובלת על הנtabעת.
34. הנtabעת מכחישה את הנאמר בסעיף 21 לכטב התביעה, הנtabעת תוסף ותטען כי:
- א. בסעיף 2 להכרעת הדין נאמר: "הנאים, בהיותו ח"כ ושר המשפטים, הואשם בכך שבימים 12/7/06, סמוך לשעה 20.00, בלשכת ראש הממשלה, נשך והחדיר את לשונו לפיה של המתלוננת, קצינה בצה"ל, שהיתה בתפקיד במזוכירות הצבאית."
- ב. בסעיף 36 להכרעת הדין נאמר:
- ג. "במיוחד כך, כאשר מדובר בנאים ובמתלוננת שהפעריהם בגיןם מבחינת הגיל והמעמד הם פערים תחומיים - האחד שר הממשלה, בן 56, העוסק בענייני המדינה הבויריים, והאחרת, קצינה צעירה בת 21, שזהו מקום עבודתה."
- ד. אנו רואים כי הנפגעת עבדה כמצוריה של המזוכיר הצבאי במשרד ראש הממשלה, שיש לו כМОון קשרי עבודה הדוקים עם שרי הממשלה והם מהווים עבورو אוטוריטה. כך גם התובע כשר משפטיים כלפי הנפגעת. אף אם הנפגעת, כחילת, לא עבדה ישירות בכפיפות לתובע, אין מחלוקת כי ישנים יחסין כפיפות וכי היו פעריו כוח משמעותיים בין הנפגעת לתובע הדומים לפעריו כוח בין עביד לUMBID.
- ה. עצם העובדה שנקבע כי הקצינה לא הכירה את התובע מחייב את המעשה של התובע כלפי הקצינה, כך גם קבוע בהם"ש הנכבד.
- ו. וכפי שנאמר בהמשך סעיף 36 להכרעת הדין:
- "ניסיונות אלה מכלול, לצורך העובדה שנקבעה כמצוא, לפיה ביצע הנאים את אקט הנשיקה במפתח, השתפס בפניה של המתלוננת ונשך לשפטיה תוך החדרת לשונו לפיה, מרוחיקות את האפשרות שהנאים טעה טעה בנה ביחס להסבירות של התלוננת לנשיקה, ומורה על כך שהנאים היה אדייש לשאלת אם קיימת הסכמה אם לאו. הוא לא הקדיש לה מחשבה ונטל סיכון מוחש, כי ההסכם אינה נתונה."

35. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 22 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, את העובדות קבע ביהם"ש הנכבד בהכרעת הדין, וכל אחד יכול לקרוא, הנتابעת فعلת ופועלת על פי זכותה ועל פי הכללים המקובלים ומיל שפועל בניגוד לכללים הינו התובע.

36. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 23 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, התובע הוא זה שגורם לאוירה שנוצרת הציבור לפניו כפי שגורם בהליכים הפליליים, כך אומר ביהם"ש הנכבד בסעיף 96 לכՐעת הדין:

"96. לא נוכל לסייע משפטי זה בלי התייחסות לתקשות."

לטעמו, בתיק זה נחצו כל הקווים האדומים, המושג סוב- יודיצה דורדר לתהומות שלא הכרנו.

תוכן עדויות פורסם באמצעות התקשות, טרם עדים השמיעו את עדותם וכן התודענו, במספר מקרים, ל"זיהום" עדויות.

האיסור שלא לפרסם את עדות המתלוונת הופר ברוגל גסה ע"י פרסום מילולי של העימות, שהיוה חלק אינטגרלי של העדות. ראיות מתיק המוצגים, לרבות צילומים, פורסמו ברבים, טרם ביהם"ש אמר את דברו.

אמצעי התקשות עשו שימוש נלו בבדיקות פוליגרא לשלו עדות ההגנה האחרונות, בניסיון ליצור הציבור את התחששה שהמשפט מתנהל בתקשות ולא בבית משפט.

תחוישתנו הייתה שנעשו ניסיונות, לעיתים ע"י מסרים מוסווים, לעיתונים בבירות, להטות משפט. ליבנו היה גס בנאמר. לנו השופטים אין אלא את צו מاضוננו והוא הוא בלבד שמנחה אותנו.

37. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 24 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, בגור הדין לא שונו עובדות המעשה, לא קבעו שלא נעשתה עבירה ושם דובר בעיררת מין, לא נקבע כנגד התובע קלון מאחר וביהם"ש הנכבד התחשב במעמדו הפוליטי של התובע, הנאשם המורשע שם, אין בכך כדי להמעיט מהחומרת המעשה וכל אדם יש זכות למחות ולהביע דעתו, גם כאשר הדעה אינה מוצאת חן בעניי התובע.

38. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 25 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, נראה כי התובע התאהב במושג עבריין מין עליו הוא חוזר מספר כה רב של פעמים בכתב התביעה. הנتابעת מוסיפה ותוענת כי יש לראות את הביטוי עבריין מין במכבת בקונוטציה ובהקשר הנכון של המכתב, אדם שעבר עבירת מין ועל כך התובע לא יכול לחלק.

39. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 26 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, לא רואים את הבתיות בגור הדין כלפי הקללה במעשה של התובע, אלא גור הדין מדובר על גובה רף העבירה ועל רמת הדפוס העברייני או על דרך חשיבה של השופטים, לא כעובדת אלה כחשיבה לעתיד. זכותן של אחרים כאלה או אחרים לחשוב אחרת, התובע לא מונה שוב כשר משפטים, יתכן שאין מקום גם למנותו לרצאה לסטודנטיות, זכות

הסטודנטיות לחשוב כך ולהביע דעתן בהתאם ולשם כך גם לפנות לגורומיים מתאימים שאמורים להחיליט.

40. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 27 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, התובעת לא ידעה וכאמור גם לא כתבה את המכתב, התובעת לא טענה כי מדובר בעברין מין סדרתי, אלא שהסטודנטיות הביעו חששות שלhn לפני אדם שעבר עבירות מין.

41. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 28 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, את שנאמר בbg"ץ המצוטט כМОון שאין להכחיש אך יש לראות את הדברים הנאמרים כחוויותם: "זה"כ רמוון הורשע בעבירה המצוייה ברף התחתון של עבירות מין." גם כאן נאמר כי התובע עבר עבירה מין. (ההדגשה שלי י.ש)

42. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 29 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי:

א. הנتابעת כאמור לא נסחה את המכתב.

ב. הנتابעת לא ניסתה ולא מנסה להתחדר כאמור בתיק הפלילי **אילו** רצתה, להתחדר, הייתה מוסיפה למכתב, שכאמור לא נכתב, לא נסח ולא פורסם על ידה, וממצטטת במכتب את הדברים החמורים שנאמרו נגד התובע בהכרעת הדין.

ג. מי שכותב רק את הדברים שנוחים לו הוא התובע לכל אורך כתב התביעה.

ד. שוב יאמר כי הכתובת, הנכוונה, של התובע הייתה ונשארה הנהלת האוניברסיטה ולא הנتابעת. הפניה של התובע לתקורת והגשת תביעה זו נגד הנتابעת כנראה רק גרמה לתובע נזקים.

43. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 30 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, די לקרוא במצוטט מפי קבוע השופט פרוקציה כדי לראות כי התובע איננה תלית שכולה תכלת, נאמר "מעשה העבירה של זה"כ רמוון על אף הפסול הנילווה לו..." יש מעשה עבירה, יש **פסול הנילווה לו**, יש כשל אמנים נקודתי אך כשל. התובע לא מונה לשער משפטי, נעשתה שם פשרה בהליך לקראת התובע. בימה"ש הנכבד אומר שלא מדובר באירועה שורשית אך קיימת מידת אי התאמה, ראה שוב אי מינוי כשר משפטי.

44. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 31 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, אין מחcitת אמרת יש הצגת עובדות כחויתן, התובע הוא זה המציג שבריר טענות התומכים בו ולא מציג את הדברים כפי שהם על ערכאות השונות.

45. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 32 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, זכותו של כל אדם להביא את מחותנו ואת דעותיו ולשמור על האינטרסים שלו ושל חבריו. הנتابעת לא הציגה דבר שמנתק מהנאמר בהכרעות בערכאות השונות. התובע מתעלם מכל הדברים שנאמרו על התנהגותו כלפי הנפגעת, החילית הציבור, בהכרעת הדין שלא בוטל, דפוס התנהגות עליו חוזר גם היום בתגובה הברוטלית כלפי הנפגעת, פניה ואיוםים בתקורת.

א. התובע הורשע בכך שניצל פער כוח והתעלם מחווסף הסכמה בין לבין בחורה צעירה. התביעה נשענת על טקסט המביע חשש מכך שהתובע יהיה בעמדה של יחסית מרות מול סטודנטיות אחרות. לא עולה על הדעת שתישלל מאותן סטודנטיות החירות להביע את עמדתן בעניין זה.

ב. בהחלטת ניתנו לומר לתובע, מר רמוון – כן ניתן להאמינו לטענה כי אתה לא מתאים לעמוד ולהרצות בפני סטודנטיות אחרות.

46. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 33 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי האמור בהכרעת הדין היא העיקר בענייננו.

47. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 34 עד 37 כולל לכטב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי:

א. הנتابעת איננה משפטנית וכאמור לא נסחה את המכתב.

ב. התיחסנות לא מעליימה את המעשה בזודאי שהשפעות המעשה לא נעלם מהחייבת הנפגעת ולא מהסטודנטיות שביקשו למחרות.

ג. הנتابעת לא מסרה ולא העבירה מידע אלא לכל היתר הסכימה עם הדעות של חברותיה הסטודנטיות.

ד. לא הנتابעת ולא הסטודנטיות אמורים להשתמש במידע על עבירה בין שהתייחסנה ובין שלא התייחסה האמור בחקיקה מופנה למי שצריך להחיליט ולא למי שרוצה למחרות, הממונה שאמור להתייחס לפסיקה או לחקיקה הינה הנהלת האוניברסיטה אליה היה התובע צריך לפנות.

ה. הטקסט מושא התביעה מבוסס כולם על מידע שפורסם זה מכבר בתקשות. אין מדובר במידע חדש כלשהו.

48. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 38 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי האמור במכטב מופנה, ממשאה וכחבעת דעה, מטעם החברות בתא לצורך השפעה על החלטת הנהלה והסמכות להחיליט הינה של הנהלה. בזודאי שלנtabעת לא הייתה ואין ידיעה המ�יחסת לה בסעיף.

49. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 39 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי לא ידוע ולא אמורה לדעת וכל האמור בסעיף איננו רלוונטי, מלבד זה שהאמור מראה כי גם התובע ידע שהנתבעת איננה הכתובה אלא הנהלת האוניברסיטה.

50. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 40 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי בזודאי שלא ידוע וכן האמור איננו נכון. התובע מנסה למגוון שיח ציבורי בעניינו כפי שניסה בעבר. כפי שפורסם בעיתון זה-מרקר, לאחר תלונה שהגיש התובע כנגד העיתונאית נויבך, בתשובתו כתב מר דדי מרקוביץ', נציג קבילות הציבור של רשות השידור, כי

"**סוגיות הרשותם של נחורי ציבור וחוරתם לזרה הפוליטית היא חלק מדיון ציבורי מעניין, מחיבב, ראוי וחשוב.**"

(ראו: נתן טוקר, "חיים רמוון: קrho נויבך מאזכרת את שמי שוב ושוב כמו שהורשע בפלילים", **זה-מרקם**, 23.10.2012)

א. ניתן להזות דפוס חוזר בניסיונות של התובע להשתיק ביקורת על פעילותו בזירה הציבורית.

51. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 41 לכתב התביעה, הנטבעת תוסף ותטען כי: האמור בסעיף איננו נכון כמו כן הנטבעת כל פעילותה היא שמירת הזכויות של חברوتיה בתא ואולי של נשים בכלל, הכל מבלי לחזור מהמתחייב בכל דין.

52. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 42 לכתב התביעה, הנטבעת תוסף ותטען כי, נראה שההתובע מנסה ליחס לנכונות הקיימות עצמו.

53. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 43 לכתב התביעה, הנטבעת תוסף ותטען כי: הנטבעת לא ידעה, עוד תוסף ותטען כי התובע משתמש רק בעובדות הנוחות לו, התובע מתעלם לכך ששולק מתפקידו כשר המשפטים.

הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 44 לכתב התביעה, הנטבעת תוסף ותטען כי, גם אם העתירה לבגץ נדחתה הרי שהכרעת הדין בוודאי לא בוטלה היא שרירה וקיימת, לנכונות וחברותיה לתא יש זכות לשימוש בעובדות שנקבעו בהכרעת הדין. נאמר בהחלטה: "...**אולם - הopsis וצינה השופטת פרוקצ'יה – עדין קיימת חובה על הרשות המmana להפעיל את שיקול דעתה בעניין התאמת המינוי מבחינת טיב הכהונה, טיב האדם, אופי המקום והשעה על פי אמות מידת שתועדונה במבחן כללי המשפט הציבורי.**" (ההדגשה שלי י.ש)

זאת התובע מנסה למונע!

54. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 45 לכתב התביעה, הנטבעת תוסף ותטען כי: גם הנסיבות של התובע כאן מראה כי הוא עבר עבירת מין, אמנם נאמר ברף התח桐, אך כן מצוי בעבירות מין. יש לראות את הדברים המובאים על ידי חברותיה לתא בהקשר הנכון.

55. בהחלטה בבקשת לד.ג. צוטטו דברים שנאמרו מפי כבוד השופטת ארבל:

"**קביעותיו של בית משפט השלום בעניינו של חה"כ רמוון קשות הנו, וכאמור ביןין קביעות באשר לעיוות וסילוף האמת, אי אמרת אמת והתנהלות המכונת להכפתת המתלוונת. אכן, לא רק הרשעה והקביעות השיפוטיות בוגע למעשה העבירה יש להן חשיבות, אלא גם ההתנהלות בניהול המשפט. העובדהשמי שהורשע לאחר שנקבעות בעניינו קביעות כה קשות, אך כהרף עין לאחר שישים לרצות עונשו שב לכהונה ציבורית ואף זוכה למשרה בכירה יותר, שיקורתה רבה יותר, אינה סבירה. היא משקפת גישה נורמטטיבית שקשה להשלים עמה. על פניה היא אינה מביאה בחשבון את הצורך בהבטחת אמון הציבור בשירות הציבור ובטהרתו. החלטת רשות על מינויו של אדם לכהונה**

ציבורית תוך התייחסות המציגת כمبرטלת, הלהה למעשה, להרשה בפלילים, مثل הייתה כלא הייתה, חלפה עם הרוח, אינה יכולה להיחשב להחלטה שנייה בה משקל הולם לאינטראס של הבטחת אמון הציבור בשירות הציבורי. הדריש כי ככל שמעמדו של איש ציבור רם יותר כך יידרש הוא לעמדן בנסיבות התנהגות חמירות יותר, רוקנה בעניין שלפנינו ממשמעות. החלטה שכזו אינה יכולה להיחשב כהחלטה שהמחויבות לשפטו החוק עומדת ביסודה".

סעיף 11, להחלטה, מיום 9.3.2008, בית משפט עליון בתיקים 10673-07, 10882-07, 10901-07. (ההדגשה שלי י.ש)

56. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 46 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, הנتابעת לא פרסמה לשון הרע בנגד התובע ובכל מקרה כל שנאמר בכתב היה במסגרת הדין. זכותן של הסטודנטיות למחות בCONDUS העיסוקו בתביעת הדיון בעניינו של התובע.

57. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 47 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי: כל הנסיבות מראות ברור כי, אין כל פשע מצד הנتابעת ואין לה כל רצון להכאיב לתובע.

58. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 48, 49 ו-50 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי:

א. הנتابעת הינה סטודנטית צעירה ולא מתנשאת אלא מבקשת להגן על אינטראסים מסווגים לה ולחברותיה.

ב. לא נטפלה אם נבחן ונגלה כי הראיוון ב"בוקר אור" היה ניסיון למארב מתוכנן בנגד הנتابעת.

ג. בczpיה בראיון אלו רואים כי התובע היה מוקן מעבר השני של הקו עם תשובה מוכנות, תוך התמימות, ארוכות וכמעט ללא הגבלה בזמן, רובן ככל' לא מציגות את הדברים כחוויותם.

ד. התובע הוא זה המפרנס לשון הרע על הנتابעת ועל חברותיה באומרו בראיון: קיצוניות, תא טורר, שקרניות ועוד כהנה וכחנה.

ה. התובע הוא זה המאים בתביעה כלפי הנتابעת, תביעה שנראה כי פגעה בתובע יותר משגעה בנתבעת.

ו. חלק מהשאלות שנשאלת הנتابעת בראיון היו שאלות בניסיון להכשיל, אך הנتابעת ענתה בנימוס ובחוכמה.

ז. זכותה של הנتابעת לומר כי עבורה ועבור חברותיה דמותו של התובע מייצגת דברים שלילים, ראו הנאמר בהכרעת הדיון.

ח. הנتابעת אינה משפטנית ולא מותימרת להיות משפטנית, המושג עבריין מין יש לו שימוש בהגה המשפטית ובגהה הציבורית, פילוסוף מייצר מושג לציבור הרחב

ומשפטן למשפטנים כאן אותו מושג משמש את כולן ויש לפרש אותו בהתאם
למי שמשתמש בו ובהקשר הנכון.

ט. יש לזכור כי המושג "ערריין מין" מפורש אפילו באתר "כל זכות" כאדם שעבר
עבירה מין.

י. הנטבעת, מבהירה כי מאבק של התא איננו מופנה ספציפית כלפי התובע אלא
כלפי התופעה.

59. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 51 לכתב התביעה, הנטבעת תוסיף ותטען כי, התובע
אכן הילך על הנטבעת ועל חברותיה אמורים, כך התובע פנה לאיש תקשורת ובקש לקבל
את מספר הטלפון שלה רק כדי להפיח אותה, כך איים להגיש תביעה נגדה, בכל
תקשורות שונים.

60. בהתייחס לנאמר בסעיפים 52 ו-53 לכתב התביעה, הנטבעת תטען כי, לאחר שנאמר
לנטבעת שהتובע מבקש לדבר עמה וمبקש את מספר הטלפון שלה, אכן המקום לומר
שהתובע לא דיבר עם הנטבעת ולא ניסה לדבר עם הנטבעת, אילו רצה להשיג את מספר
הטלפון בוודאי שזו לא הייתה בעיה, הוא אכן השיג, אילו רצה לדבר גם זו לא הייתה בעיה
כל התנהלות של התובע הייתה נסיוון להשתתקה והפחידה כפי שהතובע נהג כלפי החילית כך
מבוטא בהכרעת הדין וכן בערכאות השונות.

בנסיבות אלה רأتה הנטבעת כי הדבר עם התובע הינה בדרך פתווחה ביותר ובוואדי
שלא על מנת לפגוע בתובע. הנטבעת פרסמה בדף הפיסבוק שלה מכתב פתווח לתובע אין
במכתב דברי לשון הרע כלפי התובע.

61. בהתייחס לנאמר בסעיף 54 הנטבעת תומר אכן ידוע.

62. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 55 ו 56 לכתב התביעה, הנטבעת תוסיף ותטען
כי, התנהלותו, הכוונתי, של התובע גרמו לנבעת להיות מפוחדת וברוב>Fחודה חשאה איום
מאדם כמו התובע והשימוש במילה התנהגות מאפיורנית הינה שימוש בדיםוי,
במטאפורה ולא הייתה כל כוונה לכינוי של התובע איש מאפה.

63. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 57 לכתב התביעה, הנטבעת תוסיף ותטען כי, התובע
לא ניסה בדרך כלשהו להסביר דבר כלשהו לנבעת אלא איים בתביעה ודרש התנצלות
בכל התקשורת. הנטבעת לא הטיצה בתובע, לא רפש ולא דברי לשון הרע, הנטבעת לא
פרשה את החוק, אין ולא הייתה לה כל כוונה לפרש את החוק.

64. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 58 לכתב התביעה, הנטבעת תוסיף ותטען כי
המשתמש בשפה הינו התובע, שוב התובע לא ניסה ולא הסביר דבר לנבעת. דברי
התובע אינם אמת וכחותבים בשפה אלימה.

65. הנטבעת מכחישה את הנאמר בסעיף 59 לכתב התביעה, הנטבעת תוסיף ותטען כי,
הפניה לתובע הייתה בתום לב וחתוך איום, הנטבעת השתמשה בדיםויים והכל על מנת
להציג את עמדתה ואת עמדת חברותיה לתא.

66. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 60 ו-61 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, גם כאשר הנتابעת כותבת כי לא התכוונה לומר שהتובע הינו עבריין מין אלא כי עבר עבירת מין וכן אומרת כי אין לה ולחברותיה וכיוח עימו הוא ממשיך וטוען שמכוון בנגדו, נראה כי התובע מאד רצה את הפירוסם סבב המעשים שנעשו בתום לב על ידי הנتابעת נעשו שלא על מנת לפגוע בתובע אלא להגן על אינטראסים שלחם.

67. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 62, 63 ו-64 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, התובע תוך שימוש בכת, כדרכו, מנסה ליחס לנتابעת דברים שלא נראהין – לא בכתב, לא בתוכן ולא בכוננה. שימוש במילים מפותחות על ידי התובע באים להأدיר את היכולות של הנتابעת, שאין לה, אולי הם קיימים אצל התובע.

68. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 65, 66 ו-67 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי:

א. את המכתב קיבל מאדם בשם ליאור אפשטיין, באמצעות הוואטסאפ, ורק בהמשך הדברים ולאחר קבלת התביעה, בנוסח דומה כאמור במסמך, מספר ימים מועט לאחר קבלת המכתב בוואטסאפ, הבינה שמדובר בערך דין, באמצעות הוואטסאפ ולא יחשה לכך תחילת כל ממשימות, لكن לא הגיבה וכן לא משמעות משפטית ובתמיינות רבה לא התייעזה משפטית.

ב. הנتابעת תטען כי היא התייחסה לפניות התובע במסמך הפתוח, עוד טרם קיבלת המכתב מעו"ד אפשטיין, כאמור, בו גם נאמר כי היא ולא התा לא התכוונו לפגוע בתובע וכן כי אין להם ויקוח עם התובע אלא עם הנהלת האוניברסיטה.

69. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 68 ו-70 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, נראה שההתובע גמר בליבו להגיש תביעה מיד בהזעם לו דבר המכתב והוא לא ניסה כל דרך אחרת ובין היתר לא ניסה להזכיר עם האוניברסיטה. בכל ראיון איים התובע כי יגיש תביעה וכך הוא עשה. דבר שנראה כי פגע בו יותר משהוועל לו. הגשת התביעה זו היא המעשה הבריוני ולא ההתנהגות הנتابעת.

70. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 71 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, היא לא הסמכות ולא המבחן שיקבע מה הן תוכנותיו של התובע, התובע אכן היה דמות ציבורית – אך לא בהכרח אפשר לומר כי הוא היה דמות אהודה או אמונה.

71. כאמור בסעיף 72 לכתב התביעה אפשר להוסיף את המילים: לעיתים לטוב ואולי גם לרע.

72. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 73 לכתב התביעה, הנتابעת תוסף ותטען כי, היא לא עקבה אחר פעילות התובע במשך שנים. התובע מעיד על עצמו גם בסעיף זה אז בבקשת שיביט בראוי. מכל מקום, מופנה התובע כאמור מפי כבוד השופטת ארבל ושופטים אחרים על מינוי לתפקידים וכי לכל תפקיד או משרה הקרטוריונים המיוחדים שלה, כאן מדובר בעמידה מול סטודנטיות זוכותן של הסטודנטיות לחשב כי התובע אינו מתאים לעמד מOLON ולהרצות.

73. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 74 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, הפגיעה בתובע נבעה מהתנהגותו הן בעבר והן בהגשת התביעה, כל עוד התובע לא הגיע לתביעה לא נפגע ולא חסר ממנו דבר, רק לאחר הגשת התביעה חסרת בסיס זו בניסיון להשתיק סטודנטית, פנו מרצים, פרופסורים מהאוניברסיטה, נגדו.

74. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 75 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, התובע כהרגלו מציג רק חלק מהקביעות בערכאות השונות. הכרעות בתמי המשפט היו מסויימות ונקבעו רק על מנת לא לפגוע פוליטית בתובע, אך הקביעות על מעשיו המכוערים של התובע לא הומעת ודבר לא נמק.

75. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 76 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, התובע נהג כמו פיל בחנות חרסינה וגורם נזק רב ובעיקר לעצמו, הן בדבריו, הן באיומים והן בהגשת תביעה זו.

76. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 77 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, אין ממש בדברים.

77. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 78 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, הנتابעת פולה כמתואר לעיל, אך התובע, בדרך ברוטלית מאימת, הוא זה שהגביר את הפירושם. הנتابעת לא פרסמה לשון הרע כלפי התובע ולא גרמה נזק קלשוו לתובע.

78. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 79 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, אין רלוונטיות באמור בדעתות והנתבעת לא תנסה לפרש זאת.

79. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 80 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, הדברים של התא בכל המוזכר כאן ובכלל לא מהווים לשון הרע כלפי התובע. כך הנتابעת לא השפילה את התובע, לא שמה אותו לעג, לא ביוזתה אותו ולא פגעה במשרתו. כמובן שהנתבעת לא אמרה לאשר או להכחיש את האמור בחוק ובוואדי שאין צורך לצטט את סעיפי החוק לא בכתב התביעה ולא לכבוד בהם"ש הנכבד.

80. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 81 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, דבריו החברות לתא לא מציגים את התובע כערירין מין סדרתי. מי שחווזר ואומר את הדברים ברוח האמור בסעיף הוא התובע – שוב ושוב.

81. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 82 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, אין יסוד לדברים התובע מפריח טענות.

82. הנتابעת ממחישה את הנאמר בסעיף 83 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, ככל שחבריו של התובע מכיריהם ו/או מוכיריהם אותו בוודאי לדברים של הנتابעת אין כל השפעה על דעתם כפי שהדברים של הנتابעת אין להם השפעה הציבור הרחב אולי התובע רוצה שתהיה להם השפעה, ההשפעה היחידה שהנתבעת וחברותיה לתא רצו לגרום הינו על הנהלת האוניברסיטה ואולי התובע הוא זה שנתן לה את מボוקשה בהגשת תביעה זו.

התובע מציג עצמו כאדם ללא רבב, לא מובן כיצד התובע סובר שאדם כפי שהוא מציג כל כך פגיע ושמו בפני הבריות משתנה בקלות רבה!

83. הנتبעת מכחישה את הנאמר בסעיף 84 לכתב התביעה, הנتبעת תוסיפ ותטען כי, אין לשון הרע בדברים, אין כMOVן ולא הייתה כל כוונה לפגוע בתובע.

84. הנتبעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 85 ו 86 לכתב התביעה, הנتبעת תוסיפ ותטען כי, אין ולא היה לשון הרע בדברים. מכל מקום המפרשים הגדול של הדברים בהדגישו כל העת את עניין עבריותו המין הוא התובע. ראה מאמרם בנושא:

א. רביב דרוקר ביום 1.7.18, ברוך קרא ביום 2.7.18, פרופסור אלבן ביום 8.7.18, ציפי סער ביום 6.7.18, ראה, במערב און-ליין מיום 7.7.18 - "בעקבות תביעה ההשתתקה": עשרות מרצים מאוניברסיטת ת"א מתנגדים להעתקת חיים רמון פרופסוריית למשפטים יזמה מכתב שיישלח לרקטור האוניברסיטה נגד קליטתה השר לשעבר שהורשע בעבירות מין במוסד החינוכי".

ב. חן מענית כתב בגלובס ביום 7.7.18 "חיים רמון החזיר את הרשות האישית לשיח הציבורי" ועוד בכתבה: "לא העלבון היצור שחש רמון בגל התבטאות של שגיא, גם לא הזעם שלו עליה, גרמו להרמת הגבה מה התביעה של רמון, אלא העובדה שבעצם ההחלטה לנקטו הליכים משפטיים נגד הסטודנטית תרם רמון במו ידיו לכך שסיפור הרשות שלו חוזר לפצע לשיח הציבורי, 12 שנה אחרי שהתרחש. וכך, במקומות להנמק את גובה הלהבות ולנסות לתת לטענות של שגיא נגדו להתפוג ולהעלם, רמון גרם להבלתן ולהלחתו הוויוכו שהוא עומד במרכזו".

ג. אנו רואים כי התובע הוא זה שגורם לפרסום, מובן לכל כי המאמרים לא נכתבו בגל הנتبעת!

85. הנتبעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 87 ו 88 לכתב התביעה, הנتبעת תוסיפ ותטען כי, התובע צריך לפנות רק לעצמו ולהתנהגות שלו, התובע לא נראה בהופעות שלו בתקשורות כי הייתה בו פגעה כלשהי בגל הנتبעת ו/או חברותיה לתא. לא היה בדבריהם כל פגעה בתובע. התובע הוא זה שרצה להפיץ את הדברים, בכל אמצעי אפשרי – קיימים וריאיונים, פעיל לפרסום מאמרים ועוד. הכל בדרך פרשנית שגوية ואולי היא שפגעה בו.

א. התובע לא נראה כמו שישובל.

ב. התובע לא התנהג כמו שישובל ו/או כמו שהודרה שינוי מעניינו.

ג. תיאורי התובע, כהריגו, "בומבסטיים" ללא כל פרופורציה לאיירועים.

86. הנتبעת מכחישה את הנאמר בסעיף 89 לכתב התביעה, הנتبעת תוסיפ ותטען כי, הסעיף לא מפנה לנتبעת, הנتبעת לא פרסמה דבר הרשות, דבר הרשות ומעשה לא נעלמים עקב התישנות, הנتبעת וחברותיה מוחוו תוך שימוש בחופש הביטוי, המוקנה להן, באופן נכון. כמו כן האמור בסעיף אינו רלוונטי לתביעה זו.

87. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 90 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, לאחר וain לשון הרע ain נפגע ain כל אחריות לנتابעת.
88. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 91 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, לאחר והנتابעת לא פרסום לשון הרע ain לה כל אחריות כלפי התובע. יתרה מכך גם אם היה פרסום הרי התובע הוא המאייך של הפרטום, אך כאמור ain ולא היה פרסום לשון הרע מהנتابעת ולא מהתא.
89. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 92 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, התובע מגידל לעשות בשימוש בסעיף זה. לתובע ברור כי הנتابעת לא פרסום כל שקר על התובע. לתובע ain אחריות גם על פי פקודת הנזקיין.
90. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 93 ו 94 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, שוב חוזר התובע על דבריו ושוב הנتابעת תומך כי התובע בדבר גבואה גבוהה כאשר ain ממש בדבריו. אפשר לומר לתובע "הגוזמתה".
91. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 95 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, לא הוצאה לשון הרע ain לה היכולת ולא פגעה בפרנסתו. כאמור "מסכן רמוון מסכן".
92. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיפים 96 ו 97 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, כאמור לא פרסום לשון הרעה וכי חברות התא פנו לגורם מוסמך אשר فعل מול התובע. והכל היה ידוע לתובע.
93. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 98 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, ain ממש בטענה, ain לשון הרע וכמוון ain כל מעשה פלילי וגם כאן התובע מנסה להלך אימים.
94. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 99 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, התובע מעיד על עצמו שהוא איש ציבורי ולא כל כך צנווע הראייה הפנימית שלו לכלי התקשרות. הנتابעת לא פגעה בתובע ואין לה היכולת לפגוע בתובע, אם התובע נפגע הרי שהוא הפוגע.
95. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 100 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי, לא פורסם לשון הרע, לנتابעת ain על מה לחזור בה. האם על הנتابעת להכחיש את הכרעת הדין! האם על הנتابעת לוותר על זכות הביטוי!
96. פרק ד' סמכויות וסעדים.

97. הנتابעת מכחישה את הנאמר בסעיף 101 לכתב התביעה, הנتابעת תוסיפ ותטען כי:
- הנتابעת לא פגעה בשמו של התובע;
 - הנتابעת לא פרסום דברים שיש בהם לשון הרע;
 - כל מסר שפרסמה הנتابעת או חברותיה לתא הינו אמת שידועה לכל אדם המכיר את התובע או שמע עליו;

- ד. בהכרעת הדיון בתיק הפלילי נאמרו דברים חמורים הרבה יותר, על התובע;
- ה. הנتابעת פעלת בתום לב ועל פי חובתה כלפי חברותיה וככלפי עצמה;
- ו. לנتابעת טענות הגנה טובות לגבי התנהגותם ולגבי האמור במסמך, על פי חוק איסור לשון הרע 1965 (להלן "החוק") ובניהם סעיפים 13, (7) ו (10), סעיף 14, סעיף 15. (2) (3) (4) וסעיף 16. (א) לחוק;
- ז. לתובע לא נגרם נזק עקב התנהגות הנتابעת, אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי רוב רובו של הציבור המכיר את התובע ידע כי התובע עבר עבירותimin תורה מכך, התובע ידע כי היו פרסומים רבים בעבר בהם כונה התובע עברייןimin או אדם שהורשע בעבירותimin. כך מר' ויצמן שיררי במקו 23.12.09 "רמן הוא עברייןimin מושע, איך הוא מטיף לכל העולם" וכך בעיתון הארץ מצוטט ראיון של מר מצנע אצל המראיין קלמן ליבסקיnde שאומר "זה קצת מוזר מר מצנע, כי אתה יודעת מי שמשוך בחוטים או משך בחוטים בהקמת המפלגה שלכם הוא חיים רמו, עברייןimin שהורשע במעשים מגונים, נדמה לי בהרשעה מעט יותר חמורה מזו של נתן אשלי" מצנע השיב "אתה צודק" ונציין שקיימות הטעתיות דומות נוספות בכספי התקשרות.
98. אין מחלוקת לגבי סמכותו של ביהם"ש לדון בתביעה.
99. הנتابעת מכחישה כל מחויבות לתובע וכמובן מכחישה כאילו נגרם נזק(Claim) כלשהו לתובע, בוודאי של מגיעתו כל פיזי כספי ואין מקום להביע התנצלות על דבר שלא נגרם.
100. מדובר בתביעת השתקה "קלאסית", שנועדה למניע דיון ציבורי.
101. נסכם בדברי כבוד בית המשפט:
- "כל הפרמטרים לעניין ערי הכוחות בין הצדדים, הגשת תביעה על סכום נטול אחיזה בנסיבות המשפטית, העדר בסיס משפטי ועובדתי סביר, ומגמה ברורה להשתיק הבעת דעת ביקורתית – קיימים כאן באופן מובהק".
102. ביהם"ש הנכבד מתבקש לדחות את התביעה על כל הסעדים המבוקשים ולהזכיר את התובע לשלם לנتابעת הוצאות משפט ושכ"ט ע"ד.

חתם אפקטוארים

עו"ד, שלמה יוחאי ב"כ הנتابעת